

Tiltakozás

Soros György a nyolcvanas évek közepén rá akarta beszélni Csoóri Sándort és barátait arra, hogy ne bolygassák az erdélyi magyarok ügyét, mert ebbe belebukik Kádár, és akkor Soros mamáját, aki Budapesten él, ismét a deportálás veszélye fenyegetné. Ezt az érvelést maga Csoóri bányászta elő emlékezetéből.

„Ha Rákosiék hagyták volna megjelenni 1948-ban Bibó Istvánnak a zsidókérdésről írott nagy művét, az egész ország szembe tudott volna nézni a XX. századnak a (holocaustban megjelent) szörnyűségével” — ezt 1991-ben nyilatkozta Csoóri Sándor az Amerika Hangja magyar műsorának.

Mármost eltekintve attól, hogy olyan lelki népbetegségek közül, mint amilyen például az antiszemitizmus (vagy általában: a fajgyűlölet), a legzseniálisabb tanulmány sem gyógyíthat ki — mint ezt Bibó kiváló olvasójának, Csoóri Sándornak a *Hitelben* megjelent eszme-futtatása is bizonyítja —, meg kell állapítani, mint tényt, hogy

a) Soros édesanyja már évtizedekkel a jelzett idő-

pont előtt Amerikában élt, és így nem tarthatott attól, hogy Budapestről deportálják,

b) Bibó tanulmánya a zsidókérdésről megjelent a Válasz 1948 október-novemberi számában, így hát Rákosi jelentékeny bűnlajstromát nem tetézhettük azal, hogy miatta nem nézhetett szembe az ország a holocausttal.

Egy író sokféleképp diffamálható: például torzításokkal és rágalomokkal. A Népszabadság azonban, mely a fenti megnyilatkozásokat a nagyközönség számára nyomtatott formában megörökítette, a legagya-fúrta módszerrel élt: idézte a költőt. Tiltakozom ez ellen, mint egykori barátja és kádárizmusellenes harcostársa! Mindazok, akik érdemeiért becsülték és szerették Csoórit, tudják, hogy jelenleg — tapintatból nem részletezhető okok folytán — nincs idézhető állapotban! Kérem a tisztelt Szerkesztőséget, hogy legalább a jövőben gyakorolja vele kapcsolatban a kímélet érényét.

Eörsi István